

[Stavad]

Det, vi har foreslået i »Gang i 90'erne« og i de beslutningsforslag, som ligger i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg, er, at vi godt kan se for os, at der med meget lave indkomstudviklinger og med en øget opsparring gennem pensionsopsparring bliver et spænd imellem indkomstudviklingen og selv en lav inflation, og at det spænd vil kunne fyldes op med takstafgift og skattelettelser, og at der vil være økonomisk mulighed for det, hvis vi får den økonomiske vækst, som er en afgørende forudsætning for, at vi i det hele taget kan få løst vores problemer.

Så med skatteministerens tilsagn om at tilskikke Skatteudvalget og Det Politisk-Økonomiske Udvalg de ønskede beregninger kan man vel sige, at beslutningsforslaget næsten er bortfaldet.

Men jeg vil slutte med at anbefale Kristeligt Folkeparti og hr. Kofod-Svendsen, uanset hvor god en mening det er i, at lade være med at gå ud og blande sig og komme med mange forskellige udtalelser i forhold til de kommende overenskomstforhandlinger. Det ville nok være klogt, hvis vi kunne love hinanden det herinde, for jeg tror, vi nemt risikerer det modsatte af det, som også har været en god vilje fra hr. Kofod-Svendsens side.

Aagaard (KF):

Det er selvfølgelig svært at imødegå Kristeligt Folkepartis synspunkt med hensyn til den højde, momsen har i Danmark, og den betydning, den har på det samlede skattetryk, som vi også er enige i er for højt.

Jeg vil gerne, som ministeren gjorde, understrege, at vi i Det Konservative Folkeparti helt klart er af den opfattelse, at det er arbejdsmarkedets parter, som ved de kommende overenskomstforhandlinger må sikre, at de samlede lønstigninger langt ind i dette årti kommer til at ligge under niveauet i de lande, vi har stor samhandel med.

Vor konkurrenceevne herhjemme bliver stillet på en stor prøve ved indgangen til EF's indre marked. Så må vi til gengæld politisk herinde søge at løse de store balanceproblemer, vi alle ved fortsat eksisterer, og her tænker jeg ikke mindst på betalingsbalanceproblematikken, de mange arbejdsløse, mobilitetsproblematikken og den alt for lille private opsparring.

Vi er tilfredse med, at skatteministeren her i dag har givet tilsagn om at foretage den ønske-

de analyse, og når denne foreligger, kan vi i Skatteudvalget og i Det Politisk-Økonomiske Udvalg vurdere resultaterne.

Derfor skal jeg afslutningsvis meddele, at vi ikke finder grundlag for at anbefale vedtagelsen af dette beslutningsforslag.

Aage Frandsen (SF):

Vi deler også fra SF's side de bekymringer, som bl.a. hr. Stavad gav udtryk for, med hensyn til, at man skal være tilbageholdende med at gøre noget, som kan virke forstyrrende på de kommende overenskomstforhandlinger. Det er af den grund, vi er så afvisende over for forslaget.

Hvad angår den ønskede tekniske beregning, synes jeg selvfølgelig, det er oplagt, at der laves en sådan beregning, for uanset om man er tilhænger eller ej af en eller anden model, er det da altid rart at kende modellens konsekvenser. Hvis man er tilhænger af det, er det rart at vide, hvor god den er. Er man modstander af det, er det også rart at vide, hvilke ulemper der er ved den, og under alle omstændigheder er det rart at kende de forskellige beregninger. Derfor synes jeg, det er udmærket, at vi får de beregninger til rådighed.

Men selve beslutningsforslaget afviser vi som sagt.

Skrunsager Skau (V):

Jeg kan tilslutte mig det, som hr. Aage Frandsen har sagt, nemlig at det er udmærket, at vi får disse beregninger, for de kan godt være vigtige i de kommende lønforhandlinger.

Der var jo også noget om i skatteministerens indledning, at det ikke er sikkert, at lønstigninger vil betyde et positivt bidrag til reallønnen for lønmodtagerne, bl. a. fordi det kan medføre øget arbejdsløshed. Noget andet er, at det jo også kan medføre, at de produkter, som man ellers køber, stiger i pris.

Venstre kan altså følge den tankegang, der ligger bag forslaget, nemlig at der skal foretages en undersøgelse. Jeg har ikke læst forslaget, som om det var et krav, Folketinget skulle stille til arbejdsmarkedets parter. Der er tale om, at der vil blive tilvejebragt nogle oplysninger, som vi kan anvende i vore drøftelser, men der er jo ikke noget krav om, at nogen – heller ikke arbejdsmarkedets parter – skal følge dem.